

התחזקות וביטחון

במשנת ה'זרע שמשון'

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
"ועינכם תחזינה בנים ובני בנים כשתילי זיתים סביב לשולחנכם
בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"

"מעבורת החלל"

שיעור מס' 65
פרי חיי-שרה תשפ"ב

אך כך אמרו חז"ל שאם אדם רוצה לזכות לנס על טבעי הוא צריך להתגבר מעל טבעו ומידותיו. רעיותו שניצבה בסמוך, הקשיבה להצעה והוסיפה לבעלה דברי שכנוע כי כדאי לו לכתוב את המכתב, ועוד הוסיפה בתעצומות נפש, כי לו רק בשל ריבוי כבוד שמים שהמכתב הזה יכול להביא, כדאי המאמץ. הצעתי שיחשבו על הדברים עם עצמם ונמשיך את השיחה בעוד כמה ימים.

"אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה" על דברי המדרש הללו בשיר השירים רבה מקשה רבנו ה"זרע שמשון" מדוע על הקדוש ברוך הוא לברוא את הרפואה קודם למכה? מתרץ רבנו על פי הנפסק בשו"ע "ח"מ סימן ת"כ כ"א" שכאשר אדם הזיק את חברו ואומר לו לאחר מכן: "אני ארפא אותך" אין שומעין לו, ולכן הקדוש ברוך הוא, שלעיתים נאלץ להכות כדי שנשוב בתשובה שלימה, חייב להכין את התרופה עוד לפני המכה, כדי שלפי ההלכה יוכל הבורא בעצמו לרפואתנו. וזה הפירושו: "רפאני השם וארפא", כלומר: על אף שאתה השם חבלת בי, על כל פנים כבר הכנת עבורי קודם את התרופה, לכן: "רפאני השם וארפא".

לאחר כמה ימים ידידנו החליט בעוז ובגבורה כי יוצאים לדרך הוא ביקש את עזרת החברים בניסוח והמכתב המרגש עלה על הדף. המכתב עשה גלי הדף רבים ובפרוודורי בתי כנסיות רבים בהם נתלה שררו דממת אלחוט ושתיקת חיים רועמת, כזאת המשתיקה כל מקטרג ומשטיין. במקביל אחד החברים פנה למגיד שיעור המפורסם, המשפיע רבי שמעון שפיצער שליט"א, פה מפיק מרגליות, אשר אלפי יהודים מאזינים לשיעורו בכל רחבי תבל, ותרם את השיעור היומי לרפואת חברינו השוכב על ערש דווי בבקשו להקדיש שיעור לנושא: שיב"ה- שתיקה יפה בעת התפילה. המג"ש הרב שפיצער אכן מסר שיעור יפה בעניין, בהתנצלו כי אף על פי שהוא דוגל תמיד בשיטה של 'טעמו וראו כי טוב השם'- להבליט את החיובי והטוב ולא את השלילי והמפחיד, כמעט אי אפשר להתעסק בנושא הדיבור בעת התפילה, ולראות את דברי חז"ל בלא להיבהל איך מכל מילה של דיבור בעת התפילה נבראים משחיתים נוראים. הוא הטעים כי לא לחינם בעת צרה, התקין בעל התוספות יו"ט "מי שברך" לכל מי שיקבל עליו לא לדבר בעת התפילה. הרב שפיצער דימה את השיחות הקלות הללו, שלעיתים אנשים מקלים בהם ולא מרגישים את סכנתם העצומה, לגז נטול ריח אשר חלילה יכול לקטול את כל מי שנושם אותו, בלא שהאדם יחוש כלל בסכנה העצומה בה הוא נמצא. תפילות החברים להצלחת המהלך התקבלו, וגילגל הבורא ית' כי יהודי בעל אמצעים בחו"ל, אשר רצה להחזיר את נושא השתיקה בעת התפילה וקריאת התורה הפיץ את השיעור באלפי עותקים בכל הריכוזים החרדיים בארה"ב ובעוד מקומות תחת הכותרת: גז ללא ריח. השיעור הנ"ל גרם לעשרות אלפי אם לא מאות אלפי שתיקות בעת התפילה, שתיקות שעלו לרצון לפני אדון כל והביאו איתן, מלבד נהרות השפע והברכה עבור השותקים, גם רפואה וישועה לחברינו אשר קם בבריאות ממיסת חוליו לאורך ימים ושנים טובות, בעזרתו יתברך.

"פתאום יבוא האדון אל היכלו". בתקופה בה מתעתד השם לחזור אל היכלו, תקופת פעמי וחבלי משיח, עם ישראל דומה לחללית ששבה מגלות ארוכה ומסע מופלג בחלל. כעת, לעת השיבה כל אחד מאתנו זקוק למעטפת הגנה, חזקה שתשמור עליו היטב, כדי שחלילה לא ייזוק בתהליך השיבה. במטרה לצלוח את החיכוך והחום הנוצרים במעבר באטמוספירה, הציעו לנו חז"ל להתמגן במעטפת תורה וגמילות חסדים מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח יעסוק בתורה ובגמ"ח, כדאי שנזהר לא להפיל אריחים קטנים ממעטפת ההגנה ע"י דיבורים מיותרים בעת התפילה, הימנעות מוחלטת משיחה בעת התפילה וקריאת התורה. היא הגנה איכותית וחזקה ביותר, ובדורנו יותר מתמיד, היא נחוצה ומשתלמת. השתיקה בעת התפילה מוכיחה שהאדם מרגיש לפני מי הוא עומד, הרגשה זו בעצמה מועילה לקבלת התפילה, כפי שמסביר רבנו ה"זרע שמשון" את הפסוק "קרוב השם לכל קוראיו": דהיינו, כאשר עומדים בעת התפילה ביראה ובקדושה לפי שחושבים בדעתם שהם יושבים לפניו וסמוכים לו, אז גם הוא קרוב להם ושומע תפילתם, לפי שקוראים אותו באמת". כלומר: כאשר ניצב האדם דומם בעת התפילה ביראה ובקדושה הוא מוכיח שהוא חש באמת לפני מי הוא עומד, או אז גם קרוב אליו השם באמת ושומע תפילתו.

את אסון מעבורת החלל קולומביה, רבים מאתנו זוכרים, למרות עשרים השנים שעברו. אסון תעופה זה זכור יותר מאסונות תעופה אחרים עקב היות אחד מנוסעי המעבורת, אסטרונוט יהודי, בשם אילן רמון ז"ל. החללית התרסקה כיוון שלא עמדה בחום האדיר שנוצר מהחיכוך עם האטמוספירה בחזרתה לכדור הארץ החללית הייתה מצופה בקצף בידוד מיוחד שהיה אמור להגן עליה ולשמור על יושביה מן החום הכבד שבועיים קודם לכן, בעת המראתה מכדור הארץ, נפלו ממנה כמה אריחי בידוד בחזרתה לארץ חסרו אותם אריחים והבידוד לא היה מושלם. לפי הערכת מומחים בעת החיכוך, החום הגיע לאלפיים ושבע מאות מעלות צלזיוס, חום זה המיס את מערכות החללית, והיא התפוצצה. אמנם, לא היה זה האסון היחיד שהתרחש בשל חיכוך עם האטמוספירה. החלק המסוכן ביותר בכל מסע חלל, הוא בעת חזרת החללית לכדור הארץ, אז נוצר חום גבוה מהלחץ האטמוספרי, והחללית זקוקה להגנה חזקה כדי לא להיזקק ולהצליח להגיע בשלום חזרה לכדור הארץ.

היה זה לפני מספר שנים. התקשר אלי חבר טוב, אמרתי לו כי אני עסוק מאוד כעת, אך הוא התעקש לשוחח עמי, עקב דחיפות העניין ושיתף אותי בבשורה קשה, כי אצל חבר משותף שלנו התגלתה המחלה הנוראה, ל"ע ומצבו אינו שפיר בלשון המעטה. הנשימה כמעט נעתקה מפי, מדובר באדם צעיר בשיא פריחתו, בעל משפחה ואב לילדים. הימים הבאים עברו על כולנו בניסיון להכיל את הכאב העצום, במחשבה על הדרכים לעזור למשפחה, ובמקביל בארגון מעמדי תפילה וזעקה, בכדי להעביר את רוע הגזירה. חבריו ומשפחתו היו המומים וכואבים, וכשהתבררה הדיאגנוזה הרפואית חשנו כי עננים שחורים ומחירידיים נראים באופק. תקופה לאחר מכן התאספנו, כמה חברים, לשיעור מוחות, מה בכל זאת ניתן לעשות כדי להציל את חברינו מרדת שחת ר"ל. אחד החברים אמר שיש לו הצעה קצת נועזת. כולנו נדרכנו. הוא הקדים באמרה המפורסמת בשם רבי חיים מצאנז זיע"א שכדי שהאדם יזכה לנס צריך הוא קודם לשבור עצם, כלומר: כדי להביא להנהגה על טבעית על האדם לצאת מ'אזור הנוחות' שלו: "כאשר המצב כה קשה וצריכים ניסים, צריך לעשות גם דברים לא נעימים" טען החבר. כולנו נדרכנו למשמע הדברים, והוא המשיך: "במקרה שלנו, אם אנחנו חפצי חיים, צריך לעשות משהו הדורש מאמץ, ולא רק מאמץ של יחיד, אלא לאסוף לזכותו מאמצים של רבים. הבה נבקש מחברנו המתייסר ממיסת חוליו לפנות במכתב אישי, בו הוא מבקש על נפשו מכל ידידו ומכריו ומתחנן אליהם כי יתאמצו לשתוק בעת התפילה לרפואתו. נכון שלעיתים השתיקה קשה, אבל מדובר באי עשייה, בהימנעות מדיבור, כלומר: ב'שב ואל תעשה'. אני בטוח כי אם נפרסם את המכתב בשער בת רבים, נצליח לאסוף עבורו אלפי שתיקות. המון יהודים טובים, גם כאלו שלא מכירים אותו, יואילו בטובם לשתוק בעת התפילה לרפואתו. מאמץ זה וודאי, יגרום להשתקת מידת הדין מעל חברינו והפיכתה לרחמים, כפי שמוכח בשם צדיקים: "השם ילחם לכם ואתם תחרישון"- כשאתם תחרישון בעת התפילה השם ילחם לכם". חברינו אכן הצליח לשכנע אותנו כי יש כאן רעיון חזק ועוצמתי, אתו נוכל בע"ה להעביר את רוע הגזירה. אך דא עקא, כל כך לא אופייני לחברינו החולה, אשר שקט ונעים הליכות הוא, צנוע בדרכיו ובאופיו, שהוא זה שיעמוד כמוכיח בשער, יסכים להיחשף ועוד לבקש מאנשים להתחזק. "אתם צודקים, פעולה כזאת ממש נוגדת את אופיו. אך אולי דווקא בשל כך, אולי זוהי עוצמת המהלך, באם הוא כן יסכים להיחשף ולכתוב מכתב כזה, הנוגד את אפיו הצנוע והשקט, אולי יהא זה סוג של 'שבירת עצם', התגברות על הטבע, כזו המסוגלת כי בעבורה יזכה לישועה על טבעית". בעל הרעיון המשיך לשכנע כי דווקא במכתב אישי ומרגש יש כוח לגרום לאנשים להתגבר במיוחד עבור הזולת. הסכמנו כולנו כי הרעיון טוב ונכון, אך מי מסוגל להציע לחברנו עדין הנפש המרותק למיסת חוליו הצעה כה לא נעימה?! נתנו בי החברים עיניהם, בהוסיפם כי מדובר במקום שאין אנשים ועלי להיות כאן איש... סיכמנו כי אנחנו כולנו נתפלל להצלחת המהלך. אספתי את כל כוחותיי, התפללתי גם אני מעומק ליבי כי יצליח השם דרכי ובבוקרו של יום שיש אחד, יצאתי להדסה, למכון שרת, למחלקה הקודרת בה שכב חברי. הצגתי את הדברים בשליחות החברים. הסברתי כי קשה לי מאוד להציע את הרעיון, בהכירי את אפיו העדין והצנוע,